

Tarcsafalvi Krisztina Veronika: A 314. számú iroda

A 314. számú iroda kellemes klímájú, mesés panorámájú, népszerű szoba, ahonnan még a naplemente látványa is sokkal szebb, mint az épület bármely más irodájából nézve.

A szerencsés, újonnan beköltözők mindig alig tudták betolni a fiókos konténerjeiket, illetve forgós székeiket, mivel az előző tulajdonosoknak nem igen akaródzott kiköltözni. Nagyon szerették ezt a szobát. A szekrények is csiga lassan ürültek ki, nem is beszélve a falon található parafa táblákról, amelyek roskadásig voltak teletűzdelve az előző tulajdonos dicsőséges, életét megváltoztató, gondosan kiválasztott idézetekkel, versekkel, az aranyos, vagy éppen csillogó emlékeivel. Heteket kellett várni összeszorított fogakkal, hogy az előző tulaj elbúcsúzzon és tovább lépjen. Amikor végre a szerencsés új csapat birtokon belül volt, sokáig hallgathatta, hogy ha egyszer onnan elmennek, az elő-költözés jogát az előző tulaj fenntartja. Sok ilyen előző tulaj áll sorba és várja a kínálkozó alkalmat a mai napig is.

A legirigyeltebb kormánytisztviselői iroda mindig jó munkát végzett, több lakója életét varázsolta jobbra.

Előfordult benne persze sírás is egy-egy igazságtalan vagy nem befolyásolható rossz helyzet miatt, de ez mind nem számít. A végeredmények mindig dicsőségesek voltak. A siker – munkatársanként változó idő után – mindig eljött: az előléptetések, jutalmak, dicséretok vagy a magánéletbeli sikerek formájában. Volt, akinek tovább kellett lépnie innen és azután várták a sikereket és nem is sejtette, hogy az Iroda varázslata okozta. Pedig de! Az Iroda gondos szülőként figyel a volt lakóira is.

Az Iroda bíztat a sportolásra is. Az ablakon át gondozott, gyönyörű zöld kertre lehet látni, itt még a fű is zölddebb és az ég is kékebb, mint máshol, legszívesebben leszaladna az ember labdázni, napozni, piknikezni. Ki vágyik az ember a természetbe. A falra szerelt parafatáblákra előbb-utóbb kitűzésre kerülnek a sport érmek. A sokat ülő, nem szívesen sportoló munkatársakkal is történt már itt csoda. Valahogy, aki itt ül, egészségesebb akar lenni, elkezd odafigyelni az étkezési szokásaira, elmegy a konditerembe, vagy valamilyen sportot kitalál. Valószínűleg az Iroda panorámája okozza. Aztán eltelik fél év és már azon kapja magát, hogy futóversenyen csap a célba és veszi át az emlékérmét, ami természetesen a kikerül a parafatáblára, mint az életünk jobbra fordulásának csillogó mérföldköve, amire emlékezni akarunk.

Nagyon jó hatása van az Irodának a növényekre. Ez is bizonyított tény. A kilépett dolgozók után megmaradt, folyosóra kidobott, kiszáradt orchideák az élő bizonyítékok erre, amelyek újra virágoztak, vagy a sorsára hagyott, kiszáradtnak tűnt Aloe Vera is újra zöld hajtásokat hozott.

Az Irodában néha gyermekek is járnak, az ott ülő kormánytisztviselők csemetéi. Olyan kellemes és jó kialakítású az asztal és pótszék is rendelkezésre áll, hogy a gyermek simán el tud rajzolgatni vagy Tablettel játszani, míg az anyukája befejezi a munkát. Megnyugtató mindkettőjüknek, ha a gyermek a szülővel lehet. A gyermekek imádják az irodát, a rendet, tisztaságot, a szép világos fa bútorokat, a számítógépeket, a nyomtatót, az iratmegsemmisítőt, a forgószékeket és a hosszú folyosót. Nagy kedvenc a kancsóból töltött tea. Otthon meg nem innák, de az Irodában repetáznak is belőle, annyira jó az íze. Még anya irodai gyömbér teája is csodálatos, ami otthon „Fúj, ezt nem kérem!” - kategória lenne.

Nagy segítség a reggeli kómában a saját kávéfőző. Ott vár a sok finomság: a kockacukor, a növényi tej, a szirup és a fantáziadús ízekben elérhető kávékapszulák és máris kávézóban érzi magát az ember. Az Iroda környékén pedig több üzlet is van, ahol olcsón lehet kapszulához jutni. Ebéd után egy pár perces séta a napsütésben és feltöltésre kerül a kifogyhatatlan polc az Irodában.

Ez az Iroda sok mindent látott már: szomorúságot, csalódottságot, irigységet, tehetetlen dühöt, fájdalmat, megbánást, találgatást, mérlegelést, „Mi lesz ha...?” – beszélgetéseket, „Nem bírom tovább!” – keseregést, de hangos kacagást, reménykedést, boldogságot, sikert, szorgalmas munkát, igaz barátságot is, mert a végén a félreértések tisztázódtak, rendbe jöttek és helyére kerültek a dolgok. Ez a szoba azt tanítja, hogy csak a végeredményt nézd, mert a végén minden jóra fordul, mindegy milyen út vezet el odáig.

Az Iroda a vezetőséghez közel helyezkedik el, ami legtöbbször öröm és hasznos, mivel a tűzvonalba helyezi az Iroda lakóit, elsőként értesülhetnek a feladatokról, míg a folyosó végén dolgozók csak pár perccel később.

Ez az elhelyezkedés néha hátrány, ha pl. késés miatt szeretne valaki láthatatlanná válni, a szőnyeg alatt beosonni, illetve ha aprólékos, elmélyült munkája van, mint például három óriási Excel táblázat soronkénti egyeztetése, ami miatt legszívesebben kizárná a külvilágot.

Szerencsére ilyenkor a kinti irodától a belső irodát elválasztó ajtót be lehet csukni és újra a Zenyugalom veszi körül az embert. Jöhet egy jó forró tea, egy csepp levendula-illóolaj és a fókuszálást segítő zene a fülhallgatóból és máris teljes erővel lehet a munkára koncentrálni.

Én nemrég kerültem ebbe az irodába és nagy reményekkel nézek a jövő elé.

Az már biztos, hogy valami jó dolog elkezdődött, magam is megtapasztaltam. A kiszáradt orchideám itt valóban új erőre kapott, virágba borult, sokat dicsérik milyen szép. A túlóntozott és földjéből kifordult, leveleit elvesztő Crassula Ovata helyrejött és több új hajtást hozott. Újra sportolni kezdtem. Több reménytelennek hitt helyzet is – csodával határos módon – jóra fordult. A munkámban pedig – gondos előre tervezéssel – jobban tudtam tartani a határidőket.

Ha valami nem úgy sül el, ahogy szerettem volna, az elődjeimre gondolok, akik e szobában ültek és mára mindenki boldogabb, mint előtte volt.

Alig várom a jövőt, mert ezek után bolond lennék nem hinni a csodákban.

Nálatok is van ilyen „314. számú iroda”?